

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WOUDLAND STORY

sprookje in vier bedrijven

door

RIK PUTTEMANS

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1986

(N° 1605)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **ACHT** tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: **S.A.B.A.M.**

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

c 1986 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

EERSTE BEDRIJF.

- Men open plaats in het bos. Rechts een oude hoeve, links bomen met als achtergrond bossen en velden. Tegen de gevel van de hoeve een bank. Wanneer het doek opgaat is het toneel donkerrood verlicht, voor avondstemming. Jongens en meisjes voeren een volksdans uit met zang en muziek. Na de dans trekken de dansers af. Twee jongens en meisjes blijven op. Het zijn Hilda en Ria, 14 jaar oud, Cor en Peter, een jaar ouder. Zij laten zich blazend op de bank vallen.
- HILDA - Oef, ik ben er de adem van kwijt.....
- RIA - ~~So rap~~ Hilda, ik zou de hele nacht dansen!
- PETER - In de manaschijn zeker met als publiek de feeën, de elfjes en de heksen, de toverkollen uit het woud.
- RIA - (nadenkend) En misschien ook voor al de lieve dieren die ons bos bevolken, zoals konijntjes, hazen, eekhoorntjes, reeën, en wat weet ik nog.
- PETER - Ge vergeet de wolven, de beren, de arenden en nog anderen van die lieverds. (iedereen lacht)
- PETER - Ik zou liever dansen tijdens de nachtelijk onweders, zoals de toverkollen. De mensen vertellen dat ze Wanna van het bronndal tijdens het onweder de heksendans zagen uitvoeren. Er valt nu niet meer aan te twifelen dat ze met de duivel omgaat.
- COR - Dat is gewoon laster, Wanna is geen toverkoll zoals Minne en Hilde uit het Wolvendal, maar een mensje die de kracht van de kruiden kent. De kwade heksen zijn jaloers omdat Wanna sterker is dan zij.
- HILDA - Laat ons liever over iets anders praten dan over toverkollen, heksen en al die rare dingen.
- PETER - Ja, praten we liever over dansen, schuren, vegen, koken en al zo meer...
- RIA - Vader zei gisteren dat ons luilekkerleven haast uit is. Volgende week begint de oogst en al wie handen heeft moet helpen.
- RITA - Volgende week reeds...(droomt even). Ik hou van de zang der oogsters, ik hou van ons land wanneer de velden ruisen van de zwaargevulde korenharen. Ik hou....
- COR - (kwaad en met hoge stem)
Ik hou daar helemaal niet van. Ik werk van 's morgens tot 's avonds en tijdens de oogst is het nog eens zo lang. Allemaal schone woorden... Ik verkiez een beter leven. *Voilà.*
(Peter die tot nu toe geluisterd heeft zegt nu smalend).
- PETER - Gij had als prins moeten geboren worden, mijn beste. Het zou u beter afgaan dan het harde en vuile veldwerk.
(iedereen staat nu recht rond COR).
- HILDA - Gegroet, hoogheid, wat wenst Zijne Exellentie ?

- RITA - Mag ik Zijne Hoogheid het avondmaal opdienen ?
- PETER - Belieft het Zijne Hoogheid vandaag uit te rijden ?
- COR - (kwaad) Ge weet wel dat ik lak heb aan prinsen en koningen. Ik kan tenminste mij zelf beredderen en heb niemands dienst nodig. Ik heb niet de minste eerbied voor mensen die op andermans kosten leven, en daarbij dan nog zo hoogmoedig zijn dat ze ons voor lucht aanzien.
- HILDA - Durft gij misschien beweren dat onze prinses Helena hoogmoedig is ? Ze is het vriendelijkste meisje van het land en daarbij zeer edelmoedig.
- COR - Hoor me die eens aan. Hebt gij de juffer soms gesproken ?
- HILDA - Neen, maar mijn tante Lize, die in de stad woont, vertelde het ons bij haar laatste bezoek. In de stad houdt iedereen van haar. De mensen dragen haar op de handen.
- RIA - We zullen er na de dood van haar oude vader een goede koningin aan hebben. Ze is onder haar volk opgegroeid.
- COR - Hoe schoon allemaal. Als ge het edelvolk moet hebben. De graaf, die de broeder is van de koning, sloeg onze pacht weer eens op. Moeder is naar het kasteel geweest om de edelvrouw te smeken om hun besluit terug in te trekken, omdat we, ondanks ons wroeten, de huidige pacht niet eens kunnen opbrengen. En weet ge wat die gierige pin zei ? Als ge niet kunt betalen, trek er dan uit. We dulden geen luiertikken op onze hoeven. En dergelijk volk zou men moeten eerbiedigen. Bah, ik lap ze aan mijn hielen.
(algemene stilte. Ieder neemt met een bedrukt gezicht weer plaats)
- PETER - (stil) Ja, we weten dat de graaf een gierigaard is en zelf niet recht in zijn schoenen staat. Heel onze streek lijdt er onder. Maar daar kan prinses Helena toch niet aan verhelpen, nietwaar vrienden ?
- RIA EN HILDA - Neen zeker niet. Daar heeft prinses Helena geen schuld aan. Leve onze prinses Helena....
- COR - Weg met de graaf...Weg met al dat edel gebroed.....
- DE DRIE SAMEN - Leve de prinses....
- COR - (maakt aanstalten om weg te gaan. Gaat dan voor de anderen staan
(De meisjes die een breiwerk hebben leggen dit terzijde).
(Hilda staat recht en legt vertrouwelijk haar hand op de schouder van Cor en zegt :
- HILDA - Luister beste, laten we elkaar goed verstaan. Wij begrijpen uw verbittering tegenover al wat edel en koninklijk is. Wij hangen allen van die uitbouter af en hebben wellicht hetzelfde te verwachten. Vader zegt dat de graaf zich van de troon wil meester maken. Wanneer het er om gaat roepen we gaarne met u: "Weg met die uitzuiger" Maar daarom moeten we onze goede

prinses Helena niet gaan haten. Vader is er van verzekerd dat wanneer onze prinses op de troon komt, alles weer beter zal gaan. De koning wordt te oud om te regeren. Verstaat ge me Cor ? (Hilde wendt zich tot de anderen) Nietwaar beste vrienden ? Wij houden allen van Cor en voelen met hem mee. (De anderen gaan rond Cor staan)

ALLEN - Natuurlijk houden we van Cor... (Peter klopt hem op de schouder. Hilda en Rita drukken hem een zoen op de wang).

COR - (ontroerd) - Wij zijn allerbeste maatjes hoor. Ge zoudt me doen twijfelen. (hij denkt even na) En toch kan ik moeilijk geloven dat er godde edellieden zijn. Ze zullen prinses Helena wel naar hun hand grootbrengen.

RITA EN PETER -(nemen terug plaats op de bank. Hilda ietwat afgezonderd met Cor).

HILDA - Ge had veel tegenslag op de hoeve, nietwaar Cor ?

COR - We werden zwaar getroffen. Ziekten in de stallen. Onze landerijen tot viermaal toe overstroomt. Mijn zuster Erica is gestorven...(buigt het hoofd).. Het is allemaal zo vreselijk geweest bij ons...(met stemverheffing) Wie zou er niet opstandig worden als ze u dan nog voor luijerikken verslijten en aan de deur willen zetten ? (Cor steunt met een hand tegen een boom en snikt. De drie anderen komen nader, willen hem troosten maar weten niet wat zeggen. Een ogenblik stilte).(Op dit ogenblik komt er links een meisje van ongeveer 15 j. op met verwilderde haren, de kleren vuil en gescheurd. Ze kijkt bevreesd achter zich, de handen op het hart gedrukt. Ze strompelt naar de vrienden en steekt smekend de handen naar hen uit).

MEISJE- Lieve mensen, help mij. Ze zullen mij doden..Verstop mij a.u.b. (alle vier kijken haar verbaasd aan) gaan naar haar toe en spreken door mekaar).

ALLEN - Wie zijt ge???? Wat wilt ge????Van waar komt ge?????

MEISJE- Ik kan het u niet zeggen, maar ik smee k u, verberg me...Luister, ze naderen de bloedhonden...laat me toch niet meeslepen....help me...(Men hoort stemmen achter de schermen)

HILDA - (neemt het meisje resoluut bij de arm en trekt ze mee naar de hoeve) Kom vlug mee meisje. Wie ge ook zijt, ik zal u verbargen en beschermen. (Hilda af met het meisje.De anderen zitten weer op de bank en trachten heel gewoon te doen. Soldaten komen op en zoeken brutaal in het rond en in de hoeve.))(Cor kijkt hen woedend aan en Rita legt haar hand op zijn arm.

RITA - Kalm aan Cor, laat hen begaan, we kunnen toch niets doen tegenover die woestelingen.

COR - Laat mij maar doen Rita. Ik heb lak aan die kerels. Ze krijgen de kans niet me op te pikken, daar zorg ik wel voor. (Cor gaat midden op het to-

(neel staan en kijkt spottend naar de soldaten). Zo, zo, dienaars van de graaf. Wat verschaft ons de eer van uw bezoek ?

CHEF VAN DE SOLDATEN - Gij hield best uw muil, snotjong. Soldaten van de edele graaf laten niet met zich spotten. Of weet ge dat soms niet ?

COR - Ho ho, mijn waarde, wat zijt ge vlug op de teentjes getrapt...mag ik u misschien niet aanspreken ?

CHEF - Dat kunnen wij u niet verbieden. Maar ik zou er u toch willen aan herinneren dat de beleefdheid een eerste vereiste is wanneer men de soldaten van Zijne Hoogheid de Graaf, aanspreekt.

COR - (steeds stout) Dan zoudt ge ons eerst een professor moeten sturen om ons die fijne maniertjes te leren die men er aan het hof van de graaf op nahoudt.

CHEF - (razend) Van onze Edele Heer Graaf, botterik. Ik zal hem eens vertellen wat ge zoal over hem durft te vertellen...

COR - (spottend) Ge zult aan de Edele Heer Graaf vertellen hoe Cor van de jachthoeve spreekt en denkt over de Weledele Heer Graaf nietwaar ? de beleefdheid.....

CHEF - 't Is goed, 't is goed. Ge hebt een grote muil. Zorg maar dat ge er niet door op de straat geraakt. De graaf...ik wil zeggen, de Edele Heer Graaf heeft overal ~~o~~oren...

COR - (medelijdend) Och arme, heeft die Edele Heer dan meer dan twee oren ? (kijkt rond zich) overal oren ? Dat heb ik nog nooit gezien, een man met zoveel oren...(ineens levendig) of zijn ze misschien zo lang dat hij van in zijn kasteel hoort wij hier vertellen ? Och arme toch, die mismaakte Edele Heer Graaf. (Peter keert zich opzij en houdt zijn zakdoek voor de mond)

RITA - (Kijkt verschrikt en doet teken dat Cor er mee moet ophouden).

CHEF - (briesend van woede) Ellendeling...oneerbiedige...gij...gij...gij.... (hij geraakt er niet meer aan uit en stikt bigna van woede,loopt met de armen in de lucht over het toneel).

COR - (slaat zich op de billen van plezier wanncer de chef hem niet aankijkt).

SOLDATEN - (komen terug op en de woedende chef loopt briesend op hen toe).

CHEF - En gij, uilskuikens, hebt ge iets gevonden ? Waarom hebt ge haar niet terug gebracht ? Wie ontbreekt er nog in die kudde domme uilskuikens ?

SOLDAAT - (stotterend) Ne...een chef, wij heb..hebben niets ge...gevonden..

CHEF - Niets gevonden ? En ge denkt dat het daarmee in orde is ? Ge hebt niet gezocht, uilskuikens, ge hebt gezocht met uw ogen toe.....

- COR - (smalend) Of anders hebben ze gezocht waar het kuikentje niet was..hi..hi
Niet te verwonderen met zulk een dappere chef.
- CHEF - (met zijn twee vuisten voor Cor zijn gezicht). Gij...gij...ge zult me doen
stikken, maar wee u als ik moest doodvallen, dan zal ik u..dan..dan..ver-
moord ik u. (allen schieten in een lach) (De soldaten zwijgen verschrikt
als de chef woedend voor hen staat)
- COR - (slaat zich op de billen dat het kletst en lacht onbedaarlijk. Dan ineens
zeer ernstig).
Arme Jef...(gaat tot bij de Chef)...maar zeg nu eens eerlijk, kerel, wie
of wat zoekt ge hier nu eigenlijk. ? Misschien kunnen wij u helpen ?
- CHEF - (in de war) We zoeken een ontvluchte gevangene. Ze ontsnapte uit haar cel
van onze onderaardse kelders. We zagen haar in deze richting vluchten.
- COR - (verbaasd) Wel..wel..Was het soms geen meisje van zo wat vijftien jaar ?
Met lange verwarde haren en gescheurde kleren ?
- CHEF - (verbaasd) Inderdaad, zo ziet ze er uit. Hebt ge haar soms gezien ?
- COR - Wel gij sukkelaar, waarom hebt ge dat niet vlugger gezegd . Is zij een
misdadigster, zeg ?
- CHEF - (gaat stijf in houding staan) Dat weten de soldaten van de Weledele Heer
Graaf niet. Wij voeren zwijgend de bevelen uit die men ons geeft. Wij zijn
niet nieuwsgierig.
- COR - Ho..hoe dapper toch...Zeg Chef, en als ge haar te pakken krijgt gaat ze
dan....(Cor maakt een veelbetekenend gebaar met de handen rond zijn hals)
- CHEF - Dat staat zo vast als een paal boven water. En ontsnappen kan ze toch
niet. Alle wegen zijn afgesloten. (dan plots levendig tot Cor) Maar zeg
kerel, hebt ge haar gezien ?
- COR - Natuurlijk heb ik haar gezien. Ik schonk haar nog een appel. Het arme
kind zag er miserabel uit.
- CHEF - (grijpt Cor ruw bij de arm) Langs waar is ze gegaan ? Cor vent, zeg het
vlug, als ik ze te pakken krijg wordt ge mijn beste vriend..Langs waar ?
- COR - (neemt de Chef bij de arm en troont hem mee naar achter, wijst in de verte)
Kijk, ze liep langs ginder. Volg deze weg maar. Vijfhonderd meter verder
komt ge op een open plaats en spreidt de baan zich in alle windstreken
open. Daar zal het meisje wel op u zitten wachten...(Cor gaat naar het
midden van het toneel en zwaait met de armen in alle richtingen)
- CHEF - (razend naar het midden van het toneel met zwaaiende armen en luide stem)
Soldaten in slagorde...Een...(springen stokstijf in houding) Voouit, wie
mij liefheeft volgt mij..Vooruit..(lopen af met getrokken degens en voor-
uitgestoken lansen). Die feeks is aan ons.

- COR - (rolt over de grond van pret).(Ook Peter houdt zijn buik van het lachen).
- RITA - (bezorgd) Hoe zal dit eindigen?...Ge had zoiets niet mogen doen Cor. Ze zullen hun woede op ons uitwerken.
- COR - (staat recht achter de schermen te kijken) Zie ze lopen de ezels. Onze pa lacht zich een bult als ik hem dat vertel.(lacht nog)
- HILDA - (speurend op) Zijn ze weg ?
- COR - Het erf is vrij Hilda, kom maar voor de pinnen met het meisje.
- HILDA - (wenkt naar de hoeve)
- MEISJE- (komt aarzelend op) Hoe zal ik u allen genoeg kunnen danken beste vrienden. Zonder u was ik nu in hun macht en was mijn lot wellicht reeds be-
slust.
- COR - Ik denk dat iedereen hetzelfde zou gedaan hebben, juffrouw.
- MEISJE- Maar u deed het op een bijzondere manier. Wij hoorden alles van in onze schuilplaats. U was waarlijk machtig....(tot Hilda) En u was zo lief voor mij, lieve juffrouw, alhoewel ge mij niet eens kent. (allen komen rond het meisje staan)
- PETER - Wie zijt u, lief kind ? Van waar komt ge en waarom achtervolgen de wolven van de graaf u ?
- RIA - Hoe is uw naam,zeg ? Komt ge van ver ?
- MEISJE- Mijn naam is..he...Myriam. Van waar ik kom ? Ik ontvlugtte uit de ker-
kers van het kasteel. Wat is misdeed ? Niets. Ik loop alleen iemand in
de weg die door mijn verdwijning heel wat zou kunnen bereiken...De graaf
wil zich van mij ontdoen....(de meisjes kijken ontzet en de jongens bal-
len de vuisten. Niemand zegt iets. Ze kijken verbaasd naar het meisje)
- HILDA - U doden ? De graaf wil u doden....(tot het publiek) Wie kan zulk een
jong en mooi meisje doden ? Die man moet een monster zijn... De graaf
is dan toch de duivel in persoon.
- PETER - (grijpt de hand van Myriam) U doden, lieve hemel, maar dat is ongehoord.
Is dat kasteel dan een slachthuis geworden ?(hand los).
- COR - (kwaad). Maar dat zal zo gemakkelijk niet gaan, lieve Myriam. Zeg,weet
ge waarheen ? Ge hebt toch gehoord dat alle wegen afgesloten zijn. Ge
geraakt niet ongezien uit Woudland.
- MYRIAM -Ik ben hier totaal onbekend en bezit niets dan wat ik om mijn lichaam heb.
En dat is niet veel zials ge ziet.(ondanks haar nood glimlacht ze)
- COR - Dan neem ik u mee naar huis. Ik heb een zuster die even oud is als u.
Ge zult het goed hebben bij ons,Myriam.
- HILDA - Ik vind het gewaagd, Cor. Ge weet dat de soldaten dikwijls bij u aan
huis komen en met wat u te wachten staat zal het er niet op verbeteren.

- Hier bij ons zal Myriam veel veiliger zijn. De soldaten komen hier haast nooit.
- MYRIAM - Wat zijt gij allen goed voor mij. Ik u daarvoor zeer dankbaar.
- RIA - Dat is waar Cor, Hilda heeft gelijk. Ze zullen Myriam spoedig opmerken op de hoeve. We mogen haar niet aan dat gevaar blootstellen.
- CORI - (IJseberend) Wat al moois, wat al moois.(dan stiller) Maar je, ge hebt gelijk. Die schoelies van de graaf hebben het de laatste tijd op ons gemunt.Myriam zou er niet veilig zijn.(neemt Hilda bij de arm) Neem Myriam bij u, Hilda, en zorg goed voor het arme kind.
- Myriam - (afgewend met in elkaar geslagen handen). Hoe alles kan veranderen. Deze morgen zag ik nog de dood voor ogen. Ik was het ongelukkigste meisje van Woudland. En nu ijveren vier jonge mensen om mij gelukkig te maken. Hoe dank ik het lot, dat mijn vlucht langs hier voerde.
- HILDA - Dat is dus afgesproken, Myriam. Ge blijft bij ons. Kom nu eens wat bij ons zitten. We branden van nieuwgierigheid om wat meer over u te vernemen.
- ALLEN - (gaan samen op de bank zitten.)
- COR - (springt direct recht, buigt en zegt). We beginnen best met onszelf aan onze nieuwe vriendin voor te stellen.Ik begin alvast met mezelf. Mijn naam is Cori, 16 jaar. Ik woon met mijn ouders, twee zusters en vijf broeders op de Jachthoeve, eigendom van de vrekkige graaf, die ons aan de deur wil zetten. Maar vooraleer het zo ver is zal er denkelijk nog wel iets gebeuren.
- MYRIAM - (met brede glimlach) Daar ben ik van overtuigd, Cor.
- COR - De kerel naast u heet Peter, zelfde leeftijd, hij heeft drie zusters en evenveel broers en woont in de Paddenhoeve.
- PETER - (staat recht, buigt voor Myriam en gaat weer zitten, na haar de hand te hebben gedrukt)
- COR - Het donkere meisje is Rita, 15 jaar oud, woont op het Bloemenhof met 2 broers en een zuster. Haar ouders zijn dood.
- MYRIAM - Hoe droevig, Rita.(zij omhelzen elkaar)
- COR - En die blonde feeks daar, bij wie gij gaat inwonen heet Hilda. Ze heeft nog een grotere zus en twee broers, die ge maar liefst uit de weg blijft, want het zijn gevaarlijke kerels.
- ALLEN - Dat is niet waar Myriam, het zijn twee brave sloebbers.
- MYRIAM - Ik ken Cori al zo goed dat ik ongeveer weet wat ik van hem mag geloven. (Cor zet zich wat op zij).
- MYRIAM - (recht voor de anderen. Ze valt op door haar zwierige gebaren). Er blijft me nu allen mezelf voor te stellen. Mijn naam kent ge reeds, Myriam. Ik ben 16 jaar en ik vertelde u reeds dat ik deze morgen uit de kerkers van het kasteel ontsnapte.

Het was zeer gewaagd want ik moest over de brede gracht van het slot zwemmen. Ik zag niets dan vijanden. Nu, enkele uren later, heb ik reeds vier lieve vrienden en wordt me een veilig tehuis aangeboden. Ik voel me zo dankbaar dat ik het niet onder woorden kan brengen. (gaat in het midden van het toneel staan met opengespreide armen) Ik voel me zo gelukkig, zo opgewekt en blij...God, hoe is het mogelijk?....

COR - (springt recht en roept met vuur) En wat doet de jeugd van het Woudland wanneer ze zich overgelukkig voelt?

ALLEN - staan recht in het midden van het toneel, ze dansen van geluk...)
Vooruit...laat ons dansen....(muziek, zang, andere kinderen komen op en dansen mee, zodat heel het toneel gevuld is) Na de dans gaan de 5 eersten naar de bank en de anderen gaan af.

COR - (na even gerust te hebben staat recht en komt voor de anderen staan en zegt). En nu Myriam, nu ge met ons gedanst hebt, zijt ge onze zuster voor het leven, wat er ook moge gebeuren. We zullen steeds aan uw zijde staan, wat nog niet wil zeggen dat ons nieuwsgierigheid bevredigd is....

MYRIAM -Vraag op, Cor, ik zal trachten aan uw nieuwsgierigheid te voldoen.

COR - Vertel ons eens waar ge woonde voor ge in het kasteel uw intrek nam.

MYRIAM -Ge bedoelt voor ik in de gevangenis terecht kwam?

COR - Juis, Myriam, voordat de graaf u gastvrijheid verleende...komt ge uit de stad? Aan uw fijne handen te zien moet ik het geloven. En wat doen ze thuis bij u? Hebt ge ouders, broeders, zusters en een huis?

MYRIAM- (beteuterd) Wij...mijn ouders...

COR - (steekt de vinger op en luistert gespannen) Psssst...ik hoor iets in het bos. (loopt naar de achterkant van het toneel, langswaar de soldaten verdwenen. Hij kijkt scherp toe, komt enkele passen terug en zegt gejaagd) Myriam, vlug, maakt dat ge wegkomt. De soldaten komen terug.

ALLEN - (verschrikt recht.) Hilda neemt Myriam bij de hand en verdwijnt met haar)

PETER - We zouden er best aan doen het allen af te trappen. Ik voel er niet veel voor om nogmaals met die rekels in aanraking te komen.

RIA - Ge hebt gelijk, Peter. We maken ons best uit de voeten. Gaat ge mee Cor?

COR - Misschien is het best zo, de chef zal razend zijn voor de toer die ik hem speelde. En daar de voorzichtigheid de moeder van de porcelijnwinkel is, blazen we de aftocht. Komaan vrienden....komaan.

ALLEN - (wuiwend af)

SOLDATEN- (op, zetten zich zuchtend op de bank. Na een tijdje :

CHEF - Het ziet er beroerd uit, kameraden. (tot zichzelf) Maar ver zal ze niet lopen. Goed maar dat de graaf alle wegen deed afsluiten. De heks zit in

een reusachtig net waaruit ze onmogelijk kan ontsnappen.

EEN SOLDAAT - Wat een tegenslag, wat een tegenslag...

2e SOLDAAT - Weet ge wat ik denk Chef? We..wel, dat die fij...fijne Cor ons
fij...fijn bij de ne..eus heeft gehad....Da...aar.

CHEF - Dat zou me niet verwonderen. Die rekel is tot alles in staat. Bij mijn
Grootje...als ik hem in handen krijg, sla ik hem tot moes.(gebaar met de
hand) Nu zijn ze er natuurlijk stilletjes van onder gemuisd....maar
wacht, kerel, ik vind u wel..

EN SOLDAAT - En wat gaat er nu met ons gebeuren, Chef?

CHEF - (recht met zijn handen in lucht) Weet ik dat, dommerik, of is het mis-
schien mijn schuld dat dit kreng ontsnopte? Tja, de graaf moest ze
maar eerder met een dikke steen om de hals in de slotgracht geworpen heb-
ben, een gevangene te lang in leven houden is nooit goed. Wat er met ons
gaat gebeuren? De kleinste straf is natuurlijk de dood met de strop.

2e SOLDAAT - Hé..hé..wa..wat zegt ge Chef? de Do..dood met de Stro...strop?
(staat te beven op zijn benen)

CHEF - Zijt ge daar benauwd voor...kijkt me die helden nu maar aan. Ik stierf
al drie keren aan de galg, en ziet ge dat aan mij? (uisbeert even)
En nu vooruit, gespuis, recht naar de galg. Ge zijt niet eens in staat
een ontvluchte meid opnieuw gevangen te nemen. Vooruit...mars...Na uw
dood kunt ge doen wat ge wilt.

SOLDATEN - (met veel lawaai af. Muziek. Wanneer de soldaten af zijn, komen al
de danser op.

DANSERS -(Beginnen een joelende afscheidsdans en gaan dan wuivend af).

SCHEMERLICHT - EVEN LICHT UIT - LICHT WEER AAN -

MYRIAM - (is ondertussen op de bank komen liggen. Ze weent.)(dan recht).

VOGELGEZANG NABOOTSEN . Myriam kijkt naar de lucht, de bomen, en brengt
af en toe een zakdoek aan de ogen. Gaat dan weer op de bank zitten met
het hoofd in de handen.)

OUD VROUWTJE - (komt ongemert op, gebogen en leunend op een stok tot bij Myriam.
schudt het hoofd en legt haar hand op de arm van Myriam. Deze
kijkt op en slaakt een kreet, springt recht).

WANNA - Schrik niet, lief kind, ik ben het, Wanna.

Myriam - (angstig) Wanna...Wanna....Ik ken u niet...

WANNA - Dat weet ik lief kind, en daarom bleef ik even staan. Ik kom ook niet
dikwijls onder de mensen, moet ge weten. Toen ik u zag zitten viel het
mij op, u niet eerder te hebben gezien. Maar ik zag u wenen en daarom
kom ik bij u. Wanna is de moeder van al wie verdriet heeft. Heeft men